

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lutego 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Agata Pyjas - Luty (spr.)
Sędziowie:	SSA Ewa Drzymała SSA Jadwiga Radzikowska
Protokolant:	st.sekr.sądowy Monika Ziarko

po rozpoznaniu w dniu 11 lutego 2015 r. w Krakowie

sprawy z wniosku **Zespołu Szkół (...) II w G.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w N.**

przy udziale zainteresowanych: **(...) Stowarzyszenia (...) w G., A. A., A. B., M. B., R. B., A. D., R. G., A. G., K. G., A. K., J. M., B. L., R. P., U. P., M. P., H. R., B. T., E. T., T. B.**

o ustalenie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne

na skutek apelacji **Zespołu Szkół (...) II w G.**

od wyroku Sądu Okręgowego w Nowym Sączu Wydziału IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 24 stycznia 2014 r. sygn. akt IV U 1387/13

I. zmienia zaskarżony wyrok oraz poprzedzające go decyzje organu rentowego i stwierdza, że do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne zainteresowanych jako pracowników płatnika składek **Zespołu Szkół (...) II w G. nie wchodzi określone w tych decyzjach wynagrodzenie z tytułu umów zlecenia zawartych przez zainteresowanych z (...) Stowarzyszeniem (...) w G.;**

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w N. na rzecz **Zespołu Szkół (...) II w G. kwotę 750 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania za obie instancje.**

Sygn. akt III AUa 565/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 24 stycznia 2014 r. Sąd Okręgowy w Nowym Sączu - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołania **Zespołu Szkół**

(...) im. J. P. II w G. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w N. z dnia 3 lipca 2013 r. (znak (...) (...) - (...)), ustalających podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne od określonego w w/w decyzjach wynagrodzenia zainteresowanych: A. A., A. B., M. B., R. B., A. D., R. G., A. G., K. G., A. K., J. M., B. L., R. P., U. P., M. P., H. R., B. T., E. T., T. B. jako pracowników płatnika składek Zespołu Szkół (...) II w G. z tytułu zawartych przez nich umów zlecenia z (...) Stowarzyszeniem (...) w G. oraz od decyzji (znak (...)), ustalającej dla płatnika składek Zespołu Szkół (...) w G. kwotę należnych składek na Fundusz Pracy w wysokości: 3436,55 zł za grudzień 2011 r. i 4013,48 zł za czerwiec 2012 r.

Sąd Okręgowy ustalił, że w dniu 22 czerwca 2010 r. Powiat (...) zawarł z Województwem (...) umowę partnerską w celu realizacji projektu „Program Modernizacji (...) w M.” w zakresie rozwoju edukacyjnego szkół, zajmujących się kształceniem zawodowym. Zarząd powiatu w dniu 8 września 2010 r. podjął uchwałę, na mocy której w jego imieniu w/w program realizuje 9 jednostek samorządu, w tym Zespół Szkół (...) w G.. Każdy kierownik jednostki organizacyjnej otrzymał tzw. budżet projektu. W powyższym zakresie nie zawierano z Zespołem Szkół (...) w G. odrębnej umowy. Przedmiotowy program ma charakter wieloletni i jest finansowany z trzech źródeł, tj. z budżetu: unijnego, powiatu i państwa. Szkoły jako jednostki powiatu utworzone do realizacji kształcenia zawodowego miały realizować program tylko w stosunku do swoich uczniów. Rekrutację nauczycieli miała też prowadzić szkoła, której za realizację projektu mogły zostać przyznane środki na wyposażenie. Zespół Szkół (...) w G. zawarł w dniu 3 października 2011 r. umowę nr (...) z (...) Stowarzyszeniem (...) w G., której przedmiotem było prowadzenie szkoleń, kursów i zajęć pozalekcyjnych dla uczniów Zespołu Szkół (...) w G. w ramach realizacji projektu współfinansowanego ze środków Unii Europejskiej „Modernizacja (...) w M. – Program Operacyjny Kapitał Ludzki”. Zespół Szkół (...) zlecił organizację, przygotowanie i przeprowadzenie szkoleń, kursów i zajęć pozalekcyjnych dla 339 uczniów Technikum Nr 3, Technikum Uzupełniającego Nr 3 i (...) Szkoły Zawodowej w Zespole Szkół (...) w G.. Zajęcia były prowadzone od poniedziałku do piątku w godzinach dostosowanych do planu lekcji uczestników zajęć, bądź w soboty i niedziele, na terenie budynku dydaktycznego Zespołu Szkół (...) w G., we wskazanych pomieszczeniach udostępnianych przez Zespół Szkół (...) bezpłatnie. Tematyka szkoleń, kursów i zajęć pozalekcyjnych była następująca: kurs (...); język obcy – nabycie umiejętności językowych w komunikacji interpersonalnej; „matematykę można polubić” – zajęcia wyrównawcze; doradztwo edukacyjno-zawodowe – planowanie swojej kariery zawodowej; zastosowanie programu komputerowego (...); zastosowanie specjalistycznego oprogramowania w firmach; kurs ABC organizatora spotkań biznesowych; kurs florystyczny; kurs grafiki komputerowej; wykorzystanie programu magazynowego SUBIEKT wraz z fakturowaniem; zastosowanie kas fiskalnych w działalności handlowo-usługowej; zakładam i rozliczam firmę agroturystyczną. Do przetargu ze szkołą przystąpiło tylko (...) Stowarzyszenie (...). Stowarzyszenie do oferty przedstawiło załącznik w postaci listy nauczycieli. Byli to nauczyciele tylko z Zespołu Szkół (...) w G.. Zespół Szkół miał wpływ na rachunki wystawiane przez Stowarzyszenie. Zainteresowani: A. A., A. B., M. B., R. B., A. D., R. G., A. G., K. G., A. K., J. M., B. L., R. P., U. P., M. P., H. R., B. T., E. T., T. B. w okresie od czerwca 2011 r. do grudnia 2012 r. byli zatrudnieni na podstawie umowy o pracę w Zespole Szkół (...) w G.. W celu wykonania powyższego zamówienia, tj. prowadzenia szkoleń, kursów i zajęć pozalekcyjnych dla uczniów Zespołu Szkół (...) w G. w ramach realizacji projektu współfinansowanego ze środków Unii Europejskiej „Modernizacja (...) w M. – Program Operacyjny Kapitał Ludzki”, (...) Stowarzyszenie (...) zawierało z nauczycielami Zespołu Szkół (...) w G. umowy zlecenia. W wyniku wykonania tych umów pracownicy Zespołu Szkół (...) otrzymali następujące wynagrodzenie: A. A. – odpowiednio w grudniu 2011 r. i w czerwcu 2012 r. kwoty po 2000 zł, A. B. w grudniu 2011 r. kwotę 2000 zł, M. B. w czerwcu 2012 r. kwotę 2500 zł, R. B. -odpowiednio w grudniu 2011 r. i w czerwcu 2012 r. kwoty po 2000 zł, A. D. w czerwcu 2012 r. kwotę 1500 zł, R. G. w grudniu 2011 r. kwotę 1000 zł i w czerwcu 2012 r. kwotę 1500 zł, A. G. w czerwcu 2012 r. kwotę 1500 zł, K. G. w grudniu 2011 r. kwotę 500 zł, A. K. - odpowiednio w grudniu 2011 r. i w czerwcu 2012 r. kwoty po 2000 zł, J. M. w czerwcu 2012 r. kwotę 750 zł, B. L. - odpowiednio w grudniu 2011 r. i w czerwcu 2012 r. kwoty po 4000 zł, R. P. - odpowiednio w grudniu 2011 r. i w czerwcu 2012 r. kwoty po 2000 zł, U. P. - odpowiednio w grudniu 2011 r. i w czerwcu 2012 r. kwoty po 2000 zł, M. P.

w grudniu 2011 r. kwotę 3000 zł, H. R. w czerwcu 2012 r. kwotę 1000 zł, B. T. w czerwcu 2012 r. kwotę 2000 zł, E. T. w grudniu 2011 r. kwotę 2000 zł i w czerwcu 2012 r. kwotę 1250 zł, T. B. w czerwcu 2012 r. kwotę 1500 zł. Z tytułu wykonania powyższych umów zlecenia nie naliczono składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne. W grudniu 2011 r. i w czerwcu 2012 r. nie naliczono również składek na Fundusz Pracy od kwot przychodów z tytułu wykonywania umów zlecenia z (...) Stowarzyszeniem (...), a wykonywanych na rzecz Zespołu Szkół (...) w G., tj. w grudniu 2011 r. w kwocie 22.500 zł i w czerwcu w kwocie 24.000 zł.

W tak ustalonym stanie faktycznym sprawy Sąd Okręgowy przyjął, że odwołania nie zasługują na uwzględnienie. Sąd Okręgowy podkreślił w pierwszej kolejności, iż przy bezspornym stanie faktycznym sprawy, spór sprowadzał się do interpretacji przepisów art. 4, art. 6, art. 8 ust. 2a i art. 18 ustawy z dnia 18 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych w zakresie (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r., poz. 1442 ze zm.), w zakresie, w jakim dotyczą one tytułu ubezpieczenia i sposobu obliczenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia dla osób, które będąc pracownikami Zespołu Szkół (...) w G. jednocześnie były także zleceniobiorcami innego podmiotu, z którym Zespół Szkół (...) zawarł umowę na prowadzenie szkoleń, kursów i zajęć pozalekcyjnych dla uczniów Zespołu Szkół (...) w G. w ramach realizacji projektu współfinansowanego ze środków Unii Europejskiej „Modernizacja (...) w M. – Program Operacyjny Kapitał Ludzki”. Powołując się w powyższym zakresie na stanowisko Sądu Najwyższego, wyrażone w uchwale z dnia 2 września 2009 r. (II UZP 6/09) oraz w wyroku z dnia 18 października 2011 r. (III UK 22/11), Sąd Okręgowy zaakcentował, iż w niniejszej sprawie znajduje zastosowanie dyspozycja art. 8 ust. 2a w/w ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, umożliwiającą zwiększenie pracownikom Zespołu Szkół (...) w G. podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne o wynagrodzenie uzyskiwane z tytułu umów zlecenia zawartych z (...) Stowarzyszeniem (...), albowiem zainteresowani w ramach przedmiotowych umów zlecenia świadczyli usługi na rzecz Zespołu Szkół (...) w G., w którym byli jednocześnie pracownikami i wykonywali typowe czynności, których odbiorcą był faktycznie tenże Zespół Szkół (...). W powyższym kontekście Sąd wskazał, że nie jest uzasadniona argumentacja odwołującego się płatnika składek o braku łączącego Zespół Szkół (...) z zainteresowanymi związku obligacyjnego w zakresie cywilnoprawnych umów zlecenia, albowiem przepis art. 8 ust. 2a w/w ustawy nie wymaga takiego związku, wskazując na związek obligacyjny z podmiotem trzecim, a równocześnie na skutki dla pracodawcy, którym jest dla pracownika ten podmiot, z którym związany jest stosunkiem pracy. Tym samym Sąd zaakcentował, że przepis ten tworzy pewnego rodzaju fikcję prawną, albowiem nie czyni ze zleceniodawcy – pracodawcy w zakresie umowy zlecenia, lecz przyjmuje, że wykonywanie zlecenia stanowi – w czasie w jakim się pokrywają – niejako część stosunku pracy z pracodawcą, w konsekwencji czego na gruncie art. 18 ust. 1 w/w ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych dla takich osób istnieje tylko jedna podstawa wymiaru składek – złożona z dwóch przychodów – ze stosunku pracy i ze stosunku cywilnoprawnego, a nie dwie odrębne takie podstawy składek z dwóch tytułów ubezpieczenia. Dodatkowo Sąd zauważył, że w świetle art. 8 ust. 2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych nie ma znaczenia, że czynności zainteresowanych, wykonywane na zlecenie nie były związane z podstawowym zakresem działania szkoły, ani okoliczność czy mogły, czy też nie mogły być wykonywane przez nauczycieli w ramach ich stosunku pracy, albowiem istotne znaczenie ma tylko fakt, że były one wykonywane na rzecz szkoły – jako jednostki, która przystąpiła do realizacji programu, a zatem była zobowiązana do wykonania zakresu szkoleń w ramach programu „Modernizacja (...) w M.” – będącego zarazem przedmiotem jej umowy z (...) Stowarzyszeniem (...). W powyższym zakresie Sąd wskazał, że na realizację przedmiotowego projektu Zespół Szkół (...) otrzymał środki (tak jak i na resztę swojej działalności, w tym także podstawowej), był płatnikiem tychże szkoleń oraz osiągał korzyści z uczestnictwa w tym programie, zarówno w zakresie promocji szkoły, jak i możliwości uzyskania potencjalnych korzyści w postaci modernizacji pracowni do nauki zawodu. Co więcej, odwołując się do dyspozycji art. 64 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz.U. z 2004, Nr 256, poz. 2572 ze zm.) oraz do załącznika do rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 7 lutego 2012 r. w sprawie podstawy programowej kształcenia w zawodach (Dz. z 2012 r., poz. 184), Sąd Okręgowy zaakcentował, że realizacja programu unijnego (...) w M. była związana z zadaniami podstawowymi szkoły, a tym samym w/w program wykonywany był w ramach obowiązków szkoły. Mając powyższe na uwadze Sąd stwierdził, że brak jest podstaw do przyjęcia, że czynności wykonywane przez nauczycieli, z którymi

umowy zlecenia zawarło (...) Stowarzyszenie (...) nie były pracą wykonywaną na rzecz pracodawcy, tj. Zespołu Szkół (...) w G., skoro zadanie to realizowali nauczyciele szkoły, a nie osoby z poza niej, odbiorcą tychże szkoleń i kursów byli uczniowie tejże szkoły, szkolenia były przeprowadzone w szkole i szkoła ta finansowała ten projekt z otrzymanych środków i ponosiła koszty jego realizacji.

W konkluzji dokonanych wywodów Sąd Okręgowy stwierdził, że zaskarżone decyzje w przedmiocie zwiększenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne zainteresowanym pracownikom Zespołu Szkół (...) w G. z tytułu umów zlecenia zawartych z (...) Stowarzyszeniem (...) są zasadne, w konsekwencji czego na mocy art. 104 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia

i instytucji rynku pracy (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r., poz. 674 ze zm.) organ rentowy prawidłowo ustalił, że dla płatnika składek Zespołu Szkół (...) w G. kwota należnych składek na Fundusz Pracy od kwot przychodów z tytułu wykonywania umów zlecenia z (...) Stowarzyszeniem (...), a wykonywanych na rzecz Zespołu Szkół (...) w G., tj. w grudniu 2011 r. w kwocie 22.500 zł i w czerwcu w kwocie 24.000 zł. wynosi za grudzień 2011 r. – 3436,55 zł, a za czerwiec 2012 r. – 4013,48 zł. Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd Okręgowy oddalił odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

Apelację od wyroku wywiódł odwołujący się Zespół Szkół (...) II w G., zaskarżając wyrok w całości i zarzucając mu:

1) naruszenie przepisów postępowania, w tym:

a) art. 233 § 1 k.p.c. poprzez brak wszechstronnego rozpatrzenia materiału dowodowego, polegającego na:

- pominięciu części zeznań U. M., zeznającej, iż w toku realizacji projektu „Modernizacja (...) w M.”:

- - odwołujący się nie odniósł korzyści w zakresie promocji, gdyż projekt nie przewidywał promocji dla szkół biorących w nim udział, a jedynie konieczność informowania zgodnie z wytycznymi o realizacji projektu ze środków Unii Europejskiej;

- - odwołujący się nie miał możliwości doposażenia pracowni służących do nauki zawodu, ponieważ projekt nie przewidywał możliwości doposażenia w sprzęt techniczno-dydaktyczny odwołującego się, co doprowadziło do błędnego uznania przez Sąd Okręgowy, iż w toku realizacji projektu odwołujący się „osiągnął korzyść w zakresie zarówno promocji szkoły, jak i możliwości uzyskania potencjalnie korzyści w postaci modernizacji pracowni nauki zawodu”, podczas gdy zeznania, które Sąd uznał za wiarygodne, spójne i logiczne temu przeczą;

- pominięciu części zeznań G. M. oraz U. M., wskazujących, iż z tytułu realizacji umowy zlecenia z (...) Stowarzyszeniem (...) w G. korzyści odnieśli uczniowie, gdyż to oni byli zgodnie z projektem ostatecznymi beneficjentami szkoleń i kursów;

2) naruszenie przepisów prawa materialnego, w tym:

1) art. 8 ust. 2a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r., poz. 1442 ze zm.) poprzez jego błędną wykładnię, skutkującą przyjęciem, iż:

- dla objęcia przedmiotowej sprawy normą tego przepisu nie ma znaczenia, iż czynności wykonywane przez zainteresowanych nauczycieli nie mogły być wykonywane w ramach ich stosunku pracy, podczas gdy przepis ten ma zastosowanie jedynie w sytuacji, gdy czynności mogły być wykonywane przez zainteresowanych w ramach stosunku pracy;

- z tytułu realizacji umów zleceń zawartych przez zainteresowanych z (...) Stowarzyszeniem (...) w G. - odwołujący się zobowiązany jest do opłacenia składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne oraz Fundusz Pracy, podczas gdy wykonywane przez nauczycieli usługi edukacyjne w ramach umów zleceń nie były wykonywane na rzecz odwołującego się lecz na rzecz uczniów – ostatecznych beneficjentów projektu - ponieważ to oni uzyskali rezultaty tej pracy oraz

3) błąd w ustaleniach faktycznych poprzez przyjęcie, iż tylko nauczyciele Zespołu Szkół (...) w G. prowadzili kursy, szkolenia i zajęcia pozalekcyjne, podczas gdy w załączniku nr 4 do umowy nr (...) z dnia 3 października 2011 r. wymienione są również osoby (podmioty) nie będące nauczycielami odwołującego się.

W oparciu o tak sformułowane zarzuty odwołujący się wnosił o: zmianę zaskarżonego wyroku poprzez stwierdzenie, że odwołujący się - Zespół Szkół (...) II w G. nie jest płatnikiem składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne oraz Fundusz Pracy z tytułu umów zlecenia zawartych przez zainteresowanych z (...) Stowarzyszeniem (...) w G., ewentualnie, uchylenie zaskarżonego wyroku

i poprzedzających go decyzji organu rentowego oraz zasądzenie na rzecz odwołującego się zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych za obie instancje.

W uzasadnieniu wywodów apelacji odwołujący się podniósł w szczególności, iż na gruncie niniejszej sprawy wskutek pominięcia zeznań świadków w osobach U. M. i G. M. nie doszło do wszechstronnego rozważenia zebranego materiału dowodowego, w wyniku czego Sąd Okręgowy dokonał błędnych ustaleń w przedmiocie uzyskania przez odwołującego się korzyści z uczestnictwa w programie, podczas gdy beneficjentami tegoż programu byli uczniowie jako uczestnicy zajęć, gdyż to oni uzyskali korzyść w zakresie szkoleń i kursów. Odwołujący się zauważył, iż szkoła mogła być beneficjentem projektu jedynie w zakresie doposażenia w sprzęt techniczno – dydaktyczny, przy czym przedmiotowa umowa zlecenia dotyczyła szkoleń i kursów, a nie wyposażenia w sprzęt, a przy tym odwołujący i tak nie mógł skorzystać z tego elementu projektu, albowiem w zakresie dotyczącym powiatu (...) przedmiotowy projekt przewidywał doposażenie innych szkół tj. Zespołu Szkół Zawodowych im. K. (...) w G. oraz Centrum (...) w G.. Dodatkowo odwołujący się zauważył, iż w tym przypadku nie można też mówić o jakiegokolwiek korzyści promocyjnej szkoły, a jedynie o zobowiązaniu do informowania o tymże projekcie jako unijnym, albowiem przedmiotowy projekt realizowany jest przez wszystkie samorządy powiatowe województwa (...), a w konsekwencji biorą w nim udział wszystkie szkoły prowadzące kształcenie zawodowe z terenu całego województwa. Mając powyższe na uwadze odwołujący się zaakcentował, iż to, że odbiorcą szkoleń i kursów realizowanych w ramach umowy z (...) Stowarzyszeniem (...) byli tylko uczniowie Zespołu Szkół (...) w G. oraz że odbywały się one na terenie szkoły (choć nie musiały, gdyż zgodnie z warunkami zamówienia mogły odbywać się w każdym miejscu wskazanym przez wykonawcę pod warunkiem zapewnienia opieki pedagogicznej i ewentualnego transportu) i że były finansowane z otrzymanych z budżetu projektu środków - nie pozwala na stwierdzenie, iż to właśnie odwołujący się uzyskiwał korzyść z ich przeprowadzenia, a tym samym, że była to praca wykonywana na jego rzecz (nie uzyskiwał on jej rezultatów), tym bardziej, iż wbrew twierdzeniom Sądu Okręgowego zajęcia w ramach umowy z (...) Stowarzyszeniem (...) nie były realizowane wyłącznie przez nauczycieli zatrudnionych w Zespole Szkół (...) w G.. Równocześnie w powyższym kontekście odwołujący się zauważył, że Sąd Okręgowy dokonał błędnej wykładni art. 8 ust. 2a w/w ustawy uznając, iż dla objęcia przedmiotowej sprawy normą tego przepisu nie ma znaczenia, iż czynności wykonywane przez nauczycieli nie mogły być wykonywane w ramach ich stosunku pracy, albowiem przepis ten dotyczy z reguły takiej pracy wykonywanej na podstawie umowy cywilnoprawnej na rzecz pracodawcy, która mogłaby być świadczona przez jej wykonawcę w ramach stosunku pracy z tym pracodawcą, a w przedmiotowej sytuacji usługi edukacyjne realizowane w ramach projektu (Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki) wykraczały poza zakres zadań określonych w art. 42 ust. 1 i 2 Karty Nauczyciela oraz poza czas pracy regulowany tą ustawą, w konsekwencji czego nie było prawnej możliwości realizowania ich w ramach stosunku pracy nauczyciela.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja zasługuje na uwzględnienie.

W rozpatrywanej sprawie w pierwszej kolejności podkreślić należy, iż jej rozstrzygnięcie zależało od ustalenia czy w okolicznościach faktycznych niniejszej sprawy, tj. w sytuacji wykonywania przez zainteresowanych - będących nauczycielami zatrudnianymi przez odwołujący się Zespół Szkół (...) w G. – umów zlecenia, zawartych w ramach realizacji unijnego projektu „Program Modernizacji (...) w M.” z (...) Stowarzyszeniem (...) w G., znajduje zastosowanie norma art. 8 ust. 2a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2015 r., poz. 121 ze zm.), rodząca po stronie odwołującego się obowiązek odprowadzenia składek

na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne oraz Fundusz Pracy od wynagrodzeń osiągniętych przez zainteresowanych w ramach w/w umów zlecenia. Podkreślić należy, że powołany przepis rozszerza pojęcie pracownika jako osoby pozostającej w stosunku pracy na osoby, które wykonują pracę na podstawie umowy agencyjnej, umowy zlecenia, innej umowy o świadczenie usług, jeżeli umowę taką zawarli z pracodawcą, z którym pozostają w stosunku pracy lub jeżeli w ramach takiej umowy wykonują pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostają w stosunku pracy.

Równocześnie w tym miejscu godzi się zauważyć, że u źródeł regulacji art. 8 ust. 2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych legło dążenie do ograniczenia korzystania przez pracodawców z umów cywilnoprawnych celem zatrudnienia własnych pracowników dla realizacji tych samych zadań, które wykonują oni w ramach łączącego strony stosunku pracy, by w ten sposób ominąć ograniczenia wynikające z ochronnych przepisów prawa pracy (między innymi w zakresie reglamentacji czasu pracy) oraz uniknąć obciążeń z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne od tychże umów. Nadto chodziło również o ochronę pracowników przed skutkami fluktuacji podmiotowej po stronie zatrudniających w trakcie procesu świadczenia pracy, polegającej na przekazywaniu pracowników przez macierzystego pracodawcę innym podmiotom (podwykonawcom), którzy zatrudniają tychże pracowników w ramach umów cywilnoprawnych w ogóle nieobjętych obowiązkiem ubezpieczeń społecznych (umowa o dzieło) lub zwolnionych z tego obowiązku w zbiegu ze stosunkiem pracy (umowa agencyjna, zlecenia lub inna umowa o świadczenie usług, do której stosuje się przepisy o zleceniu). Hipotezą art. 8 ust. 2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych objęte są zatem dwa rodzaje relacji pomiędzy zainteresowanymi podmiotami. Pierwszą jest sytuacja, gdy oba stosunki (pracowniczy i cywilnoprawny) dotyczą tych samych podmiotów jednocześnie występujących wobec siebie w roli pracodawcy - zleceniodawcy i pracownika - zleceniobiorcy, drugą zaś sytuacja, gdy na istniejący stosunek pracy nakłada się stosunek cywilnoprawny między pracownikiem i osobą trzecią, na podstawie którego pracownik wykonuje pracę na rzecz pracodawcy w ramach łączącej pracodawcę z ową osobą trzecią (zleceniodawcą) umownej więzi prawnej. W tym ostatnim przypadku pracodawca jest rzeczywistym beneficjentem pracy świadczonej przez pracownika - zleceniobiorcę, bez względu na to, czy w trakcie jej wykonywania pracownik pozostawał pod faktycznym kierownictwem pracodawcy i czy korzystał z jego majątku (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 października 2011 r., III UK 22/11, OSNP 2012/21-22/266).

Innymi słowy, istota sporu sprowadzała się do wyjaśnienia czy niekwestionowany w niniejszej sprawie stan faktyczny jest objęty hipotezą i dyspozycją art. 8 ust. 2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, a zatem czy realizując umowy zlecenia zawarte z (...) Stowarzyszeniem (...) zainteresowani nauczyciele wykonywali pracę na rzecz zatrudniającego ich w ramach stosunku pracy Zespołu Szkół (...) w G..

W ocenie Sądu Apelacyjnego, przeprowadzając w niniejszej sprawie właściwe postępowanie dowodowe, Sąd Okręgowy dokonał błędnej subsumcji ustaleń faktycznych do przepisów prawa materialnego w postaci art. 8 ust. 2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. W okolicznościach niniejszej sprawy brak było bowiem podstaw do przyjęcia, iż zainteresowani – będący jednocześnie nauczycielami, zatrudnianymi przez odwołujący się Zespół Szkół (...) w G. – wykonując w ramach projektu „Modernizacja (...) w M.” umowy zlecenia zawarte z (...) Stowarzyszeniem (...) w G. w istocie świadczyli pracę na rzecz zatrudniającego ich w ramach stosunku pracy pracodawcy czyli odwołującego się Zespołu Szkół (...) w G., co w myśl art. 8 ust. 2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych pociągało za sobą konieczność objęcia wypłacanego im wynagrodzenia z tytułu umów zlecenia składkami na ubezpieczenia społeczne, do których odprowadzenia jako płatnik składek byłby zobowiązany odwołujący się Zespół Szkół (...).

Jak bowiem wynikało z niekwestionowanych w niniejszej sprawie ustaleń faktycznych, na odwołujący się Zespół Szkół (...) w G. w drodze uchwały zarządu powiatu podjętej w dniu 8 września 2010 r. został nałożony obowiązek realizacji – w imieniu powiatu – projektu „Modernizacja (...) w M. – Program Operacyjny Kapitał Ludzki”. Jednocześnie brak było podstaw prawnych do przyjęcia, iż realizacja przedmiotowego projektu przez odwołujący się Zespół Szkół (...) stanowiła zadanie tejże szkoły wynikające z dyspozycji art. 5 w zw. z art. 5a ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jedn.: Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 ze zm.), lecz usankcjonowane w ramach art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r.

o samorządzie powiatowym (tekst jedn.: Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1592 ze zm.) zadanie własne powiatu (...) jako jednostki samorządu terytorialnego wykonującej zadania publiczne o charakterze ponadgminnym w zakresie edukacji publicznej. Skoro zatem odwołujący się Zespół Szkół (...) nie miał w ramach swoich zadań i obowiązków realizacji projektu „Modernizacja (...) w M. – Program Operacyjny Kapitał Ludzki”, to tym samym nie można było przyjąć, że nauczyciele tejże szkoły, którzy zawarli umowy zlecenia z (...) Stowarzyszeniem (...) w G. w istocie świadczyli pracę na rzecz odwołującego się Zespołu Szkół (...). W konsekwencji nie można było na tychże nauczycieli z tytułu wykonywanej przez nich umowy zlecenia rozciągnąć pojęcia pracowników przedmiotowej szkoły, a zatem objąć ich dyspozycją art. 8 ust. 2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Równocześnie w tym miejscu godzi się zauważyć, że w przedmiotowej sprawie jakiegokolwiek uzasadnienia nie znajdował podnoszony przez organ rentowy zarzut zlecenia przez odwołujący się Zespół Szkół (...) realizacji projektu (...) Stowarzyszeniu (...) w G. celem uniknięcia obowiązku odprowadzania składek na ubezpieczenia społeczne od wynagrodzeń nauczycieli realizujących w/w projekt. Okoliczność, w świetle której odwołujący się Zespół Szkół (...) nie realizował samodzielnie projektu „Modernizacja kształcenia zawodowego w M.”, lecz rozpiisał w tym przedmiocie zamówienie publiczne, znajdowała swoje uzasadnienie w przepisach ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – prawo zamówień publicznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r., poz. 907 ze zm.), albowiem wartość realizowanego projektu przekraczała - wskazaną w art. 4 pkt 8 tej ustawy – kwotę graniczną w wysokości 14.000 euro. Do zamówienia przystąpiło (...) Stowarzyszenie (...) w G., które zawarło z odwołującym się Zespołem Szkół (...) w G. umowę na realizację przedmiotowego projektu, a następnie w celu realizacji poszczególnych czynności w ramach tego projektu, tj. prowadzenia stosownych kursów, szkoleń i zajęć pozalekcyjnych zawarło liczne umowy zlecenia z kompetentnymi podmiotami, w tym z nauczycielami zatrudnionymi w ramach stosunku pracy w Zespole Szkół (...) (załącznik nr 4 do umowy nr (...) z dnia 3 października 2011 r.; k. 55-57 a.r.). W ocenie Sądu Apelacyjnego powyższy stan rzeczy nie może w żadnej mierze wpływać na przyjęcie, że zainteresowani nauczyciele świadczyli pracę na rzecz Zespołu Szkół (...) w G., albowiem wykonywali ją na rzecz (...) Stowarzyszenia (...) w G. z jednej strony, a z drugiej na rzecz powiatu jako jednostki samorządu terytorialnego, realizującego w ramach tegoż projektu zadania własne z zakresu edukacji publicznej, a w dalszej kolejności na rzecz uczniów Zespołu Szkół (...) w G. jako największych beneficjentów przedmiotowego projektu. Niezależnie od tego podkreślić należy, iż tak jak trafnie zauważył odwołujący się, w przypadku Zespołu Szkół (...) w G. nie można było nawet mówić o uzyskaniu jakiegokolwiek korzyści w wyniku realizowania przedmiotowego projektu – zarówno w wymiarze promocyjnym szkoły, jak i w zakresie doposażenia techniczno-dydaktycznego szkoły.

Jednocześnie mając powyższe na uwadze podkreślić należy, że zajęcia w ramach kursów i szkoleń realizowanych przez zainteresowanych nauczycieli w ramach zawartych umów zlecenia nie dotyczyły tych samych czynności, jakie wykonywali oni jako nauczyciele odwołującego się Zespołu Szkół (...) w G.. Tak bowiem jak trafnie podnosił odwołujący się, obowiązki zleceniobiorców związane były ściśle z prawidłową realizacją projektu i prowadzone były na podstawie przygotowanych przez nich programów szkoleń i kursów, przy czym sprzęt dydaktyczny oraz materiały ćwiczeniowe niezbędne do realizacji tych zajęć zapewniało (...) Stowarzyszenie (...). Tym samym nie mogło budzić jakichkolwiek wątpliwości stwierdzenie, że prowadząc poszczególne zajęcia w ramach kursów czy szkoleń, objętych zakresem projektu, zainteresowani nauczyciele nie realizowali programu nauczania obowiązującego w Zespole Szkół (...) w G.. Zajęcia edukacyjne realizowane w ramach umowy zlecenia z (...) Stowarzyszeniem (...) w G. były bowiem zajęciami dodatkowymi, wykraczającymi poza program nauczania (pozalekcyjnymi), a zatem przedmiot umów zlecenia nie dotyczył tych samych czynności, które zainteresowani wykonywali jako nauczyciele Zespołu Szkół (...).

Skoro zatem czynności, wykonywane przez zainteresowanych nauczycieli w ramach zawieranych z (...) Stowarzyszeniem (...) w G. umów zlecenia, związane były ściśle z realizacją projektu, to nie można było również z tej przyczyny przyjąć, że korzyści z tego tytułu odnosił odwołujący się Zespół Szkół (...) jako pracodawca (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 6 listopada 2013 r. III AUa 75/13, LEX nr 1400364, a także wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 maja 2010 r., I UK 354/09, LEX nr 602211).

W konsekwencji powyższego stwierdzić zatem należało, że w niniejszej sprawie brak było podstaw do przyjęcia, że zainteresowani z tytułu wykonywania pracy na podstawie umów zlecenia zawieranych z (...) Stowarzyszeniem (...) w G. w ramach programu „Modernizacja (...) w M.” podlegali w okresie objętym sporem obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym i ubezpieczeniu zdrowotnemu, jak i że płatnikiem składek z tytułu wykonywania pracy na podstawie tychże umów zlecenia był odwołujący się Zespół Szkół (...) w G., co równocześnie wyłączało po jego stronie obowiązek odprowadzania z tego tytułu stosownych składek na Fundusz Pracy.

Mając powyższe na względzie Sąd Apelacyjny na zasadzie art. 386 § 1 k.p.c. orzekł jak w punkcie I sentencji wyroku. O kosztach postępowania (pkt II) orzeczono zgodnie z wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c. zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy. Na koszty te składała się uiszczona opłata od apelacji w kwocie 570 zł (30 zł x 19;

art. 36 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych – tekst jedn.: Dz. U. z 2014 r., poz. 1025) oraz wynagrodzenie radcy prawnego reprezentującego odwołującego się za obie instancje w kwocie 180 zł

(60 zł + 120 zł; § 12 ust. 1 pkt 2 w zw. z § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu; tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r., poz. 490).